

ബിജി ഫിലിപ്പ്, ദുബായ്

അഭിഷേകത്തിന് എതിരെയുള്ള പോർവിളികൾ

ദൈവം നമ്മെ തന്റെ അഭിഷേകത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവാലും നിറയ്ക്കുമ്പോൾ, അസൂയ പൂണ്ട പിശാചു ദൈവിക നിയോഗങ്ങളെ നമ്മിൽ നിന്നും എടുത്തുകളയുവാനും നമ്മെ ദൈവഹിതത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാനും നിരന്തരം നിരവധി പോർവിളികളുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യാറുണ്ട്. ദൈവത്തോട് അടുത്ത് ചെല്ലുവീൻ എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോട് അടുത്ത് വരും; പിശാചിനോട് എതിർത്തു നിൽപ്പിൻ എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകും എന്നുള്ളത് ദൈവജനത്തിന് ദൈവം നൽകുന്ന നീതിയും കല്പനയുമാണ്. നമ്മുക്ക് പോരാട്ടമുള്ളത് ജഡരക്തങ്ങളായ മനുഷ്യരോടല്ല, ഈ ലോകത്തിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളോടും അന്ധകാരശക്തികളോടും സ്വർലോകങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മ സേനകളോടുമത്ര എന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നു. തിരുവചനം പഠിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ പിന്നോട്ടു വലിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ പിശാചിന്റെ കരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് വ്യക്തതയുണ്ടായിട്ടും അത് നിസ്സാരമാക്കിക്കൊണ്ട്, അതിനെ പറ്റി ഗൗരവത്തോടെ ചിന്തിക്കാതെ, പിശാച് നമ്മുടെ മുൻപിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റു പലതിലും നാം വ്യഗ്രതയുള്ളവരും ഭൗതിക നന്മകളെ മാത്രം കാത്തിരിക്കുന്നവരുമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ സംഭവങ്ങളുടെ ദൈവിക സാഹചര്യങ്ങളിലേക്ക് ഒരു എത്തിനോട്ടം നടത്താതെ, തമ്മിൽ തമ്മിൽ ക്ഷമിക്കാതെ പരസ്പരം നാം ചെളിവാരി എറിയുമ്പോൾ അതിന്റെ പിന്നിൽ ശത്രുവിന്റെ കരം ആണെന്നു പല ദൈവമക്കളും മന:പൂർവ്വം മറന്നുപോകുന്നു.

ദൈവം ഒരുവനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ, അവനിൽ തന്റെ അഭിഷേകത്തെ പകരുവാൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തീരുമാനം എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അത് തടയുവാനോ, പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനോ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. അതി ഏറ്റവും ഉത്തമമായ ഉദാഹരണം ദാവീദ് തന്നെയാണ്. അപ്പനാലും സഹോദരന്മാരാരാലും അവൻ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. കാടിന്റെ ഏകാന്തതയും മൃഗങ്ങളുടെ സഹവാസവുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നവൻ; എന്നാൽ ആ ഒറ്റപ്പെടലിലും അവൻ ദൈവത്തെ തന്റെ കൂടെ നിർത്തുകയും കിന്നരങ്ങൾ കൊണ്ട് ദൈവത്തെ വാഴത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒറ്റപ്പെടലുകൾക്ക് അവനിൽ നിരാശ ഉളവാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നുള്ളത് ഏറ്റവും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നാണ്. ഏകാന്തതയാണ് പലരേയും പാപത്തിലേക്കും അതിന്റെ സുഖഭോഗങ്ങളിലേക്കും വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നത്. ഏകാന്തതയിൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം നിരന്തരമായി അനുഭവിക്കുക മാത്രമല്ല, അവന്റെ നന്മയെ കവർന്നെടുക്കുവാൻ കടന്നുവരുന്ന കരടിയേയും സിംഹത്തേയും തകർത്തുകളയുവാൻ ഉള്ള അഭിഷേകത്തിന്റെ പകർച്ച അവനെ പലപ്പോഴും അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എല്ലാവരും നമ്മെ തഴഞ്ഞാലും ലോകം മുഴുവൻ എതിരായാലും ദൈവ സാന്നിധ്യവും ശക്തിയും നമ്മെ അതിശയിപ്പിക്കുന്ന നിലവാരത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഭാവിയിലേക്ക് നോക്കി ജീവിക്കുവാൻ കൃപ നൽകുന്നതാണ്.

ദാവീദിന് ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വാസം അനുദിനം വർദ്ധിച്ചതിനാൽ അവന്റെ ഉള്ളിൽ നിരാശയുടെ ഒരു തരി പോലും ഉളവായതായി നാം കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ദാവീദിന്റെ അപ്പനായ യിശ്ശായിയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് അവന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് ശമുവേൽ പ്രവാചകൻ കടന്നു വരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നടത്തിപ്പോ, ആലോചനയോ ഇല്ലാതെ എങ്ങും പോകാതിരുന്ന ശമുവേലിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഭയം നിറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണ് ദാവീദിന്റെ മേൽ ഉടക്കിയതിനാലാണ് ശമുവേൽ അവിടേക്ക് നയിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് അപ്പോൾ യിശ്ശായി അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ. തങ്കൽ ഏകാഗ്രഹിതതയോടെ ഇരിക്കുന്നവരുടെ മേൽ ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണ് സദാ ഊടാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശൗൽ ദൈവിക നടത്തിപ്പിന് വെളിയിൽ ആയപ്പോൾ, അവനെ ഓർത്ത് ഇനിയും വിലപിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും താൻ യിശ്ശായിയുടെ ഭവനത്തിൽ ഒരുവനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള ദൂത് ശമുവേലിനെ അതിശയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. യിശ്ശായി തന്റെ കഴിവുള്ള പൊക്കമുള്ള മക്കളെല്ലാവരേയും പ്രവാചകന്റെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടും, അവരെയൊരേയും ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ല എന്ന് ആത്മാവ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത് ശമുവേലിലെ ആകാംഷയേയും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവും.

നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്ക് നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്നതൊന്നും ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകണം എന്നില്ല. മനുഷ്യൻ പുറമേയുള്ളത് നോക്കുമ്പോൾ ദൈവം ഹൃദയങ്ങളെ തുക്കി നോക്കുന്നു. നമ്മുടെ പല തീരുമാനങ്ങളും പരാജയമായി പോകുവാൻ കാരണം ദൈവിക ആലോചനയെ പരിഗണിക്കാതെ, മാനുഷികമായ ചില നന്മകളെ കണ്ടു എടുത്തു ചാടിയതു കൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ ഇവിടെ ശമുവേൽ അതിനു തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. ശിശ്ശായിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിനോ, അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ട അവന്റെ മക്കളുടെ കഴിവുകൾക്കോ ദൈവത്തോട് ആലോചന ചോദിക്കുന്ന ശമുവേലിനെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ

കഴിഞ്ഞില്ല. അവരിൽ അഭിഷേകത്തിന്റെ കൊമ്പ് ചരിച്ച് തൈലം പകരുവാൻ ദൈവം പ്രവാചകനെ അനുവദിച്ചില്ല.

ദേശത്തെ അതിശയിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ യിശ്ശായിയുടെ വീട്ടിൽ നടന്ന ആ ചടങ്ങിനെക്കുറിച്ചു പോലും അറിയാതെ പവിഴനിറമുള്ളവൻ കാട്ടിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നിനക്ക് ഇനിയും മക്കൾ ഇല്ലയോ എന്ന് പ്രവാചകനെക്കൊണ്ട് ചോദിക്കത്തക്ക നിലയിൽ ദാവീദിനെ ആ കുടുംബം മറന്നിരുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരാരും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനെ ദൈവം ഇവിടെ അംഗീകരിക്കുന്നു. പക്ഷേ അതിനു കാരണം അവൻ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു, അവൻ അതി തീവ്രമായ ഏകാന്തതയിലായിരുന്നു എന്നതായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് ആ ഏകാന്തതയിലും അവൻ ദൈവത്തെ ആശ്ലേഷിച്ചതിനാലായിരുന്നു. ദാവീദ് വന്നിട്ടേ, താൻ വിരുന്നിരിക്കു എന്നുള്ള ശമുവേലന്റെ പ്രഖ്യാപനം, ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിൽ ദാവീദിന്റെ മാനുതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു. നിനച്ചിരിക്കാത്ത നേരത്ത്, ദേശത്തിന്റെ മുൻപിൽ, ഉപേക്ഷിച്ച മാതാപിതാക്കളുടേയും സഹോദരന്മാരുടേയും മുൻപിൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ രാജകീയ അഭിഷേകം പ്രാപിക്കുന്നത് വിസ്മയത്തോടു കൂടിയായിരുന്നിരിക്കണം.

തുടർന്നു നാം കാണുന്നത് രാജകീയ അഭിഷേകവുമായി കാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്ന ദാവീദിനെയാണ്. ഒട്ടും വേഗം കാണിക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ സമയത്തിനായി ദാവീദ് കാത്തിരുന്നു. തുടർന്നാണ്, ഇപ്പോഴും കാട്ടിൽ തന്നെ കഴിയുന്ന അഭിഷിക്തനെ പുറത്തു കൊണ്ടു വരാനായി, അപ്പോൾ രാജാവായിരുന്ന ശൗലിനേയും സകല യിസ്രായേൽ ജനത്തേയും ഭീതിയിലാക്കി ഒരു ഗോലിയാത്ത് എഴുന്നേൽക്കുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു. വീട്ടിൽ ഒരു വിരുന്നു നടന്നിട്ട് ദാവീദിനെ വിളിക്കാത്ത അവന്റെ അപ്പൻ, സഹോദരന്മാർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാനും അവരുടെ ഭക്ഷണം അന്വേഷിക്കുവാനും അവനെ യുദ്ധങ്ങളത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞയക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സമയം ആകുമ്പോൾ അങ്ങനെയാണ്. പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത വ്യക്തികളിലൂടെ, സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ ഒക്കെ ദൈവം വഴികളെ ഒരുക്കിയത്. അവിടെ എത്തിയപ്പോഴോ, യുദ്ധം പരിശീലിക്കാത്തവൻ എന്തിനു പട കാണാൻ വന്നുവെന്ന് ചേട്ടന്മാരുടെ ശകാരം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ അഭിഷേകത്തിന്റെ പകർച്ചയാൽ കാട്ടിൽ മൃഗങ്ങളുമായി പോരാടിയിട്ടുള്ള ദാവീദിന്റെ തഴക്കം അവർക്കറിയില്ലല്ലോ.

ദാവീദ് താൻ രാജാവായതിനായിട്ടോ, യിസ്രായേൽ ജനത്തിന്റെ മുൻപിൽ തന്റെ പേര് ഉയരുന്നതിനോ ആയിരുന്നില്ല, ഗോലിയാത്തിനെതിരെ പട പൊരുതാം എന്ന് ശൗലിനോട് വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്. ഇന്ന് ദൈവത്തിനു വേണ്ടി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവർ പലരും തങ്ങളുടെ പേര് ഉയരുവാൻ, എല്ലാവരിലും വലിയവനാണ് താനെന്ന് കാട്ടുവാൻ തങ്ങളാലാവത് ചെയ്യാറുണ്ട്. പക്ഷേ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ ഒരു ഫെലീസ്ത്യൻ നിന്ദിക്കുന്നതാണ് ദാവീദിനെ ചൊടിപ്പിച്ചത്. തന്റെ ദൈവം സർവ്വ ശക്തനാണെന്നും അഗ്രചർമ്മിയായ ഫെലീസ്ത്യൻ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ വല്ലഭത്വം അറിയില്ലെന്നും ദാവീദ് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

ഗോലിയാത്തിനെ നേരിടുവാൻ തയ്യാറായ ദാവീദ് ശൗൽ നൽകിയ യുദ്ധ വസ്ത്രങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. കാരണം കാട്ടിൽ യുദ്ധവസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞായിരുന്നില്ല അവൻ വിജയങ്ങൾ കൈവരിച്ചത്. ദൈവം അവന്റെ മനസ്സിൽ പകർന്ന ആലോചന അനുസരിച്ച് തോട്ടിലേക്ക് ഓടി കല്ലുകൾ വാരിയെടുക്കുന്ന ദാവീദിനെ നാം കാണുന്നു. വലിയ പ്രതികൂലങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ മനുഷ്യരുടെ ആലോചനകളിൽ ആശ്രയിച്ചാൽ പരാജയപ്പെട്ടു പോകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അത് മാത്രമല്ല, പെട്ടെന്നുള്ള പ്രതിസന്ധികളുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നാം ദൈവം എന്തു പറയുന്നു എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ സമയം കണ്ടെത്തണം. ദൈവത്തെ മുൻനിർത്തി അവൻ ഫെലീസ്ത്യന്റെ നേരെ പാഞ്ഞടുത്തു. ഒരു സാധാരണ ഇടയ ചെക്കന്റെ ആക്രോശം ഗോലിയാത്തിനെ ഭയപ്പെടുത്തിയില്ല. അവന്റെ നോട്ടത്തിൽ, ദാവീദ് യുദ്ധവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടില്ല. വാളും പരിചയും അവന്റെ കൈകളിലില്ല. എന്നാൽ അവനിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഭിഷേകത്തെ കാണുവാൻ ഗോലിയാത്തിനായില്ല. ഇന്നും ശത്രുവിന് പിടികിട്ടാത്ത പലതും ദൈവം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പകർന്നിട്ടുണ്ട്. ദാവീദ് എറിഞ്ജ കല്ല് അവന്റെ തിരുനെറ്റിയിൽ തന്നെ കൊണ്ടു. ശത്രുവിന്റെ ബലഹീനതകളിൽ എറിയുവാനുള്ള അഭിഷേകമാണ് ദൈവം നമ്മിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ബലവാനെ പിടിച്ചു കെട്ടിയിട്ടില്ലാതെ അവന്റെ കോപ്പ് കവർന്നെടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല എന്ന് യേശു കർത്താവ് പറഞ്ഞതു പോലെ, ഒരു മാനുഷിക ക്രമീകരണവും ഇല്ലാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നവരാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്. ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഭയക്കുന്ന അന്യായ ശക്തികൾക്കു നേരെ ഓടുവാൻ ദൈവിക അഭിഷേകമുള്ള ഒരാൾ അധികമാണ്.